

۴۶ درصد املاک شهرستان بندرعباس سند ندارد

تعیین تکلیف مالکیت در بندرعباس

طبق آمار و ارقام ارائه شده توسط وزارت راه و شهرسازی، استان هرمزگان دارای ۲ هزار و ۳۹۱ هکتار بافت فرسوده شهری است که شهر بندرعباس از این نظر بیشترین سهم را در دارا بودن بافت فرسوده بین مراکز استان های ایران بجز پایتخت دارد. از سوی دیگر ۴۳ درصد جمعیت این شهر در سکونتگاه های غیررسمی به سر می برند.

۷۰۰ کلاس درس در استان همدان

بیش از ۳۶ دانش آموز دارد

مدیرکل آموزش و پرورش استان همدان گفت: از ۱۱ هزار و ۵۰۰ کلاس درس موجود در این استان ۸۰ کلاس بالای ۴۷ و ۷۰۰ کلاس بالای ۳۶ دانش آموز دارد. «محمود نقوی» گفت: میانگین حضور دانش آموزان در مدارس کشور ۸۴ درصد و در استان همدان ۹۵ درصد است.

در گفت و گو با «ایران» تأکید شد

حوزه های «پزشکی» و «نانو» پیشتاز موفقیت های دانش بنیان در ایران

اکرم رضایی نانی
خبرنگار

با نامگذاری سال ۱۴۰۱ به عنوان «تولید؛ دانش بنیان و اشتغال آفرین» اهمیت موضوع «دانش بنیان» بیش از پیش مطرح شد. توسعه دانش بنیان در کشور نیازمند حمایت و گسترش تعاملات بین المللی جهت استفاده از تجربه کشورهای پیشرو در عرصه دانش است. ایران اکنون دارای شش هزار و ۷۰۰ شرکت دانش بنیان است که توسط آنها ۳۰۰ هزار نفر مشغول به کار شده اند و حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان هم در آمد داشته اند که ضرورت دارد برای توجه به ادامه کار در مسیر دانش بنیان صرفاً به فکر توسعه عدد و کمی سازی آنها نباشد بلکه قوانینی که موجب اخلاص در کار دانش بنیان‌ها می شود نیز بازنگری شوند. هر چند شاید برای عموم مردم تبیین اهمیت این مسأله و تعریف آن و برای خواص نگاه به چالش های موجود کارساز باشد. متولی شرکت های دانش بنیان معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری است که به گفته رئیس هیأت مدیره مجمع تشکل های دانش بنیان تا به امروز آزمون و خطای خود را انجام داده و اکنون به مسیر درستی از هدف خود رسیده است. همچنین دانشگاه های نیز در مسیر حرکت به سمت دانش بنیان هستند. در همین زمینه با افشین کلاهی رئیس هیأت مدیره مجمع تشکل های دانش بنیان مصاحبه ای انجام دادیم که در ادامه می خوانید:

■ اگر تعریفی از دانش بنیان مورد توجه دولت است می شود آن را تشریح کنید.

از نظر دولت، شرکت دانش بنیان شرکتی است که طبق آیین نامه مرتبط با قانون حمایت از شرکت های دانش بنیان ارزیابی شده و سطح مناسبی از فناوری در محصول یا خدمات دارد، بنابراین به آن مجوز دانش بنیان داده می شود. به شکل کلی شرکت هایی که صاحب فناوری و ایده جدید هستند که شاید استارت آپ ها هم جزئی از آن قرار بگیرند و شرکت های مستقر در پارک های علم و فناوری هم می توانند به این اگوسیستم دانش بنیان کشور اضافه شوند. در واقع باید شرکت هایی را ذیل دانش بنیان قرار دهیم که بتوانند مزیت رقابتی خوبی ایجاد کنند، بهره وری را بالا ببرند و همچنین بتوانند کیفیت کالا را ارتقا دهند.

■ رشد دانش بنیان در دانشگاه های ایران تاکنون چطور بوده است؟

به هر حال دانشگاه های ما در حال حرکت به این سمت هستند. در ابتدا شاید یک مقداری روند حرکتی مناسب نبوده است یعنی در واقع این سیاست دنبال می شد که برخی استادان دانشگاهی بیابند سه، چهار نفری دور هم شرکت بزنند و برای برنامه دانشی که ایجاد کرده اند مطالب تولید کنند که سیاست چندان

مناسبی نبود. بعدها سیاست تغییر کرد و به این صورت شد که دانش چه در محیط دانشگاهی و چه در بیرون دانشگاه در جهت بعد تجاری سازی باشد. یعنی کالا و محصول مبتنی بر هدف استاد و دانشگاه نباشد بلکه مبتنی بر نیاز بازار باشد. در واقع محصول باید مشکلی را حل کرده یا نیازی را برطرف کند زیرا در غیر این صورت ریسک سرمایه گذاری خیلی بالاتر می رود.

■ محصولات شرکت های دانش بنیان وقتی به بازار برسد در چه وضعیتی است و شرکت های دانش بنیان در چه حوزه هایی موفق عمل کرده اند؟

به طور کلی در شرکت های دانش بنیان ریسک سرمایه گذاری بالا است و حتی گفته می شود از هر ۱۰ شرکت استارت آپی هفت، هشت مورد آنها از کار خارج می شوند. ولی اگر همین اقدامات مبتنی بر نیاز بازار باشد و برای حل مشکلی از جامعه قدم برداشته شود، احتمال اینکه شرکت ها به محصول برسند و وارد بازار شوند، بیشتر خواهد شد. با توجه به شیوع کرونا، طبیعتاً شرکت های دانش بنیان در حوزه درمان و سلامت، داروسازی، شرکت های تولید واکسن یا حتی تجهیزات پزشکی از جمله تولید و نیتاتور خیلی موفق بوده اند. ما همچنین در حوزه ماشین آلات یا

باید بحث فرهنگی دغدغه شود. مثلاً ما سال هاست که برای مسأله تولید ثروت کاری نمی کنیم. ما برای کارآفرینان آن ارزشی که باید را قائل نمی شویم. در دنیا افرادی که تولید ثروت می کنند در حد یک ستاره سینما مورد توجه قرار می گیرند و مطرح هستند و از آنها به نیکی یاد می شود در صورتی که متأسفانه در ایران کسانی که تولید ثروت کردند بنا به هر دلیلی مورد توجه قرار نمی گیرند

داشته باشند؟

این به آموزش های دانشگاهی و حتی آموزش های دوران مدرسه برمی گردد. متأسفانه دانشگاه ها و مدارس ما بیشتر روی مباحث درسی تکیه می کنند و خیلی روی مهارت و کارآفرینی تمرکز ندارند. شاید به شکل شعاری مطالبی را بیان کنند ولی به صورت عملی روی مهارت کارهای تیمی و مشترک و روی مهارت های اجتماعی خیلی کار نمی شود. به همین دلیل هم هست که وقتی جوانان ما وارد فضای اقتصادی می شوند دوباره باید به سراغ آموزش مهارت های اجتماعی بروند که در نهایت زمانی هم از آن گرفته می شود. بنابراین اینها مواردی هستند که اگر به سمت شان برویم بسیاری از مشکلات دانش بنیان برطرف خواهد شد.

■ سؤال این روزها شاید در سطح نخبگان این باشد که دانشجویان ارشد و دکتری چقدر باید تفکر دانش بنیانی

ثروت می کنند در حد یک ستاره سینما مورد توجه قرار می گیرند و مطرح هستند و از آنها به نیکی یاد می شود در صورتی که متأسفانه در ایران کسانی که تولید ثروت کردند بنا به هر دلیلی مورد توجه قرار نمی گیرند.

■ پیشنهاد مشخص شما برای اینکه این مشکلات و این نگاه حل شود، چیست؟

به نظر من باید فرهنگ ارزش تولید ثروت را بخصوص برای دانش بنیان ها جا بیندازیم و به این شکل از آنها حمایت کنیم. در واقع وقتی آنها از فضای اگوسیستم نوآوری وارد فضا و عرصه اقتصادی کشور می شوند سعی کنیم در آنجا مشکلاتشان را حل کنیم.

■ سؤال این روزها شاید در سطح نخبگان این باشد که دانشجویان ارشد و دکتری چقدر باید تفکر دانش بنیانی

مسئولیتی متوجه وزارت علوم و دانشگاه ها است؟

سیاستگذاری درباره نوآوری بیشتر متوجه معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری است و کمتر به عهده وزارت علوم است. در حال حاضر به نظر من سیاستگذاری ها و مسیر حرکتی درست است. چند سال است که آنها آزمایشات شان را انجام دادند و اکنون به این سیاست ها رسیده اند و حالا در مسیر درستی قرار گرفتند. از این رو شاید نیاز نباشد در اگوسیستم نوآوری تغییر کلازی زیادی ایجاد کرد. باید دیدگاه ها نسبت به فضای اقتصادی تغییر کند. اتفاقاً باید تحول در فضای کلی اقتصادی صورت بگیرد. یعنی دیدگاه نهادهایی که در حوزه کلی اقتصاد تأثیرگذار هستند باید عوض شود. حتی باید مدیرانشان هم عوض شود. ما مدیرانی در حوزه نوآوری داریم که مدیران موفق بودند به نظرم باید از آنها نیز در این حوزه ها استفاده کنیم. تا وقتی دید یک سازمان نسبت به این مسأله تغییر نکرده است چیزی حل نخواهد شد.

■ موانع رشد شرکت های دانش بنیان چیست و اینکه واردات چقدر می تواند موجب تضعیف شرکت های دانش بنیان شود؟

من خیلی واردات را تهدید نمی دانم و به این اعتقاد ندارم که فقط تمرکز کنیم که به عنوان جایگزین واردات، تولید انجام دهیم زیرا اینگونه محصول رقابتی نخواهیم داشت. مثل تجربه ای که در خودروسازی داشتیم و تجربه موفق نبود. ما باید روی محصولاتی تمرکز کنیم که مزیت رقابتی دارند و کار درست را انجام دهیم و سعی کنیم در همان مورد در ارتباطات بین المللی در زنجیره های ارزش قرار بگیریم و بتوانیم روی یک موضوع وجهه بین المللی کسب کنیم. این خیلی بهتر از آن است که بتوانیم همه چیز را خودمان تولید کنیم. این هم به دو چیز نیاز دارد یک مورد این روز در حال افزایش است.

است که ارتباطات بین المللی خوبی داشته باشیم که متأسفانه اکنون از آن بی بهره ایم. این ارتباطات بین المللی هم تجربه مدیریتی خوبی را به ما آموزش می دهد، هم انتقال فناوری برای شرکت های ما را ساده می کند. از طرفی هم برای شرکت های ما جذب سرمایه خواهد کرد و هم می توان در پناه آن تولیدات مشترک با شرکت های دیگر انجام داد. به طور کلی استفاده از تجربه کشورهای دیگر که موفق هم بوده اند بسیار مؤثر است. البته محصول بومی تولید کردن به نظر من به تنهایی ارزش دارد. همین طور که یک خودروی برقی امریکایی که الان مالک آن هم پولدارترین فرد در دنیا است ۳۰ درصد قطعات خودرو را کشور آلمان برای آنها تولید می کند. بنابراین باید روی مواردی تمرکز کرد که مزیت دارند و روی آنها کار کنیم که این نیاز به ارتباطات بین المللی و فضای اجتماعی مناسب دارد. متأسفانه اما یکی از مشکلاتی که داریم این است که هم اکنون مجلس طرحی را به نام «جهش تولید دانش بنیان» که منظر تصویب شورای نگهبان است در دستور کار دارد که بسیار طرح خوبی برای حمایت از شرکت های دانش بنیان است. در حالی که از آن طرف مجلس روی طرح صیانت از فضای مجازی کار می کند که کاملاً بازدارنده است. اگر ما بتوانیم موانع یکسری بخشنامه ها، طرح ها و عواملی که برای رشد کسب و کار بازدارنده اند را بگیریم بسیار کمک بزرگ و مؤثری به طرح دانش بنیان کرده ایم. این دو طرح هم که عنوان شد یکدیگر را از هم حمایت نمی کنند و وقتی با مسائل و مشکلاتی از جمله اینترنت مواجه شود قطعاً بعد از یک مدت انگیزه اش را از دست خواهد داد به گونه ای که می بینید ما کم کم داریم با مشکل نیروی انسانی مواجه می شویم زیرا مهاجرت روز به روز در حال افزایش است.